

Márton Gábor – Fülöp Imréné: Iskolai találkozások Endrődön

A vakáció vége bővelkedett diák találkozásokban. A belterületi évfolyamok részéről ez nem ritkaság. Minden évben nosztalgiazik néhány osztály. Szép szokás.

Most azonban – ami eddig soha nem volt – két tanyai iskola tanulói, - csejtiek és nagylaposiak, - is megszervezték sereglésüket.

Július 31.

Endrőd egykori legtávolabbi zugában a Csejten működött egykori iskola öreg diákjai tervezték meg találkozásukat. Egy Pápán élő egykori diákunk Kovács Ferenc volt értelmi szerzője, fáradhatatlan szervezője a rendkívüli eseménynek.

Századnyi „fiú és leány” jött össze a Rózsahegyi Kálmán általános iskola falai közt, hogy kalandozzon a boldog évek homályba vesző útjain.

Sok nagymama és nagypapa, volt diákunk, büszkélkedett gyermekeivel, unokáival, hasznos, sikeres, boldog életével. Záporozott a hálás szó, a szívből jövő elismerés az osztatlan iskolában végzett munkáról, dolgos életről. Kegyelettel adóztak a már örökre eltávozott tanítókról, tanulótársakról.

Csak a szépre emlékezünk, boldogan.

Hálás, köszönő szavak sorakoztak a Lesniczkyek, Stüsü-Kovács Imre, Paróczai Gergely, Rojik Mihály... és mások nevéhez. Az ismert sírokra virágcsokor is került a méltó szavak mellé.

Aztán a volt csejti diákok a Birkacsárdában folytatták órákig tartó beszélgetésüket, ízes falatok és csúszó kortyok mellett. Az autodidakta Kovács Ferenc még miniatűr festményeivel is kedveskedett volt nevelőinek. Feledhetetlen nap marad 1999. július 31.

Szeptember 4.

E napon 50 éves találkozóra gyűltek össze Endrődön a volt Szent Imre Polgári Iskolában és az 1949-ben az Általános Iskolában végzettek. A találkozóra az ország minden részéből jöttek, még határon túlról is az öreg diákok. A találkozót összekötöttük Endrődi Bella János kiállításával, melyről lapunkban (166-167 old.)

bőven beszámolunk. A „hagyományos” osztályfőnöki óra után vacsorával egybekötött beszélgetés kezdődött a Domszög étteremben.

Az osztálytársak elhatározták, hogy az endrődi Rózsahegy Kálmán Általános Iskola diákjait segítő alapítványt hoznak létre. A baráti beszélgetés jó hangulatban a hajnali órákban ért véget.

Szeptember 18.

A volt nagylaposiak e napon zárták a találkozók sorát. Paróczainé Tímár Edit fáradhatatlan szervező munkáját koronázta e szép, sikeres találkozó. Hangulatos osztályfőnöki óra után a sírokra vitték az emlékezés virágait. Majd autókaraván indult Mezőtúrra, hogy az egykori diáktárs, Tóth Ignác vendéglőjében zárják az ünnepet. A menet rövid ideig elidőzött Nagylaposon, mely „Túlakörösi” oktatási intézményként 1976-ban szűnt meg.

Diákcsínyek, kirándulások, országjárások, táborozások, műsoros esték, tornavizsgák, akadályversenyek... emlékeit vidám énekléssel kísértük.

Orvosok, mérnökök, jogászok, kiváló szakemberek, dolgozó munkások, szorgalmas földművesek lettek a volt tanítványok. Örök barátságok, feledhetetlen szerelmek, szép családi életek indultak el a már csak emlékekben létező iskolából.

Érdemes volt vénülő fejjel is emlékezni rájuk!